अथ केवलसंदेशांतरमाह ॥ सवीर्यवानिति ॥ अनुमन्यसे सहसेइत्यर्थः ॥ ६ ॥ दिव्यएषचूडामणिरेतावत्कालं सुपरिरक्षितः ॥ एतं व्यसनेत्वामिव दृष्ट्वा प्रहृष्यामि ॥ ए तत्सन्निधाने रक्षोभिभवासंभवादितिभावः ॥ ७ ॥ सएषनिर्यातितोदत्तस्त्वत्प्रत्यभिज्ञानार्थमितिशेषः अतः शीघ्रमागमने एव कुशलमन्यथा परमंदुःखमितिभावः ॥ ८ ॥ त्वत्कृ ते त्वत्प्राप्तिप्रत्याशया मर्षयामि सहामि ॥ ९ ॥ १० ॥ यतोयं घोरस्तस्य दृष्टिश्च चादुद्धिर्नसुखा अवधिकालादूर्ध्वकृतविनाशनिश्चया अतस्तत्पूर्वमेव मरणौचित्यादवधिका

सवीर्यवान्कथंसीतांहृतांसमनुमन्यसे॥ वसंतींरक्षसांमध्येमहेंद्रवरुणोपम॥ ६॥ एषचूडामणिर्दिव्योमयासुपरिरक्षितः॥ एतंदृष्ट्वा प्रहृष्यामिव्यसनेत्वामिवानघ॥ ७॥ एषनिर्यातितःश्रीमान्मयातेवारिसंभवः ॥ अतःपरंनशक्ष्यामिजीवितुंशोकलालसा ॥ ८॥ अ सत्यानिचदुःखानिवाचश्चहृदयच्छिदः॥ राक्षसैःसहसंवासंत्वत्कृतेमर्षयाम्यहं॥ ९॥ धारयिष्यामिमासंतुजीवितंशत्रुसूदन॥ मा सादूर्ध्वंनजीविष्येत्वयाहीनानृपात्मज॥ १०॥ घोरोराक्षसराजोयंदृष्टिश्चनसुखामयि॥ त्वांचश्रुत्वाविषज्जंतंनजीवेयमपिक्षणं॥ ११॥ वैदेह्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाश्रुभाषितं॥ अथाब्रवीन्महातेजाहनूमान्मारुतात्मजः॥ १२॥ त्वच्छोकविमुखोरामोदेविसत्येनतेशपे॥ रामेशोकाभिभूतेतुलक्ष्मणःपरितप्यते॥ १३॥ दृष्टाकथंचिद्भवतीनकालःपरिदेवितुं॥ इमंमुहूर्तंदुःखानामंतंद्रक्ष्यसिभामिनि॥ १४॥ तावुभौपुरुषव्याघ्रौराजपुत्रावनिंदितौ॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहौलंकांभस्मीकरिष्यतः॥ १५ हत्वातुसमरेरक्षोरावणंसहबांधवैः॥ राघवौ त्वांविशालाक्षिस्वांपुरींप्रतिनेष्यतः १६॥

लस्याधिकत्वेऽपि मासादूर्ध्वमेव नजीविष्यामि॥ किंच त्वां विषज्जंतं विलंबंकुर्वंतं यदि शृणुयां तदा तथा श्रुत्वा मासादर्वागेव क्षणमपि नजीवेयमित्युक्तमितिब्रूहीतिशेषः ॥ ११ ॥ वचनमुक्तसंदेशरूपं ॥ १२ ॥ त्वच्छोकविमुखः त्वत्स्थित्यपरिज्ञानजशोकेन त्वद्बुद्धारप्रवृत्तिविमुखः ॥ ननु ज्ञात्वेति सत्येन ते शपे ॥ १३ ॥ कथंचिद्भवती दृष्टा अतःपरं शोचितुं नकालः इदं मुहूर्तं अस्मिन्चिरकालेइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥